

متن پرسش

با سلام: پیش از این سؤالی در خصوص جواز مراجعه به افراد مورد اعتماد برای گشودن سحر از خدمت استاد پرسیده بودم. نظر استاد را در باره روایت زیر می‌خواهم: در حدیث آمده است: یکی از ساحران و جادوگران که در برابر انجام عمل سحر مزد می‌گرفت خدمت امام صادق(علیه السلام) رسید و عرض کرد: حرفه من سحر بوده است و در برابر آن مزد می‌گرفتم، خرج زندگی من نیز از همین راه تأمین می‌شد و با همان درآمد، حج خانه خدا را انجام داده‌ام، ولی اکنون آن را ترک نموده و توبه کرده‌ام آیا برای من راه نجاتی هست؟ امام صادق(علیه السلام) در پاسخ فرمود: عقده (گره) سحر را بگشا، ولی گره جادوگری مزین. آیا این روایت می‌تواند جوازی برای مراجعه به افرادی باشد که علم آن را دارند؟ در اضطرار قرار دارم و با وجود اینکه می‌دانم ناامیدی گناه بزرگی است اما در سراشیپی سقوط به سوی آن قرار دارم!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بی‌تأثیرکردن سحر ساحران منحصر به کسی نیست که علم به سحر دارد بلکه هرکس بتواند روح و قلب افراد را متوجه حق نماید آن‌ها را در بی‌تأثیرکردن سحر بر روح و روان‌شان کمک کرده و از القائنات شیطان در قوه‌ی واهمه رهانیده است، به همین جهت به ما فرموده‌اند جهت بی‌تأثیرکردن سحر، سوره‌های مبارک معوذتین را بخوانید که در آن‌ها انسان از هر وسوسه‌ای به حضرت حق پناه می‌برد. موفق باشید